

۱۲۲ - ای یاران الهی و دوستان حقیقی پروردگار عالمیان جمیع کائنات را بفیض رحمانیت از کتم عدم بحیز وجود آورد و از کنز غیب بعرضه شهود هر حقیقتی از کائنات را بفضائل و کمالاتی که بمقتضی رتبه و صقع آن شیء است تخصیص داد که آن خصائص و فضائل و کمالات سعادت ابدیه و جنت حقیقیه آن شیء گردد و چون از آن خصائل و فضائل محروم شود در اسفل جحیم و سعیر مطمور گردد پس معلوم و واضح شد در صحن منزل و طرف کهسار چون گل و ریاحین برویاند گلشن بهشت برین گردد و چون از این فیض عظیم محروم شود و از این نعیم مقیم ممنوع گلخن سعیر گردد و قس علی ذلک سائر الکائنات و الموجودات از جمله ممکنات حضرت مقدس انسانست که این حضرت ملکوتی را حضرت لاهوت بفضائل و خصائص و خصائلی مشرف و ممتاز فرموده است که عین اعین موجودات است و روح حقائق ممکنات از جمله خصائص ملکوتی این حقیقت مقدسه عقل و هوش است و عدل و انصاف از فیض سروش و این قوای الهیه باو عنایت شده که در حیز فعل مجری دارد نه مهمل و معطل انگارد مثلا عقل عنایت شده است که در مبادی و عواقب نور ب فکر ثاقب تعمق نماید و تأمل کند تا اعمال و افعال صحیح و سقیم را امتیاز دهد و مضر و نافع را ادراک کند و بعدل و انصاف حرکت نماید و مظهر لطف رحمن شود و مطلع انوار رحمت حضرت یزدان و این دو قوه قدسیه عقل و عدل دو آیت کبرای رب منان است